

ת"פ 22432/04/20 - מדינת ישראל נגד מרדכי פלוצר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22432-04-20 מדינת ישראל נ' פלוצר

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
נגד	
מרדכי פלוצר	הנאשם

ב"כ המאשימה: גב' אסתר סילברמן, מתמחה

ב"כ הנאשם עו"ד דניאל מירסקי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות קבלת דבר במרמה וזיוף מסמך בכוונה לקבל דבר באמצעותו.

ביום 26.5.18 נפגשו הנאשם ושני שותפיו לעסקים עם המתלונן, על מנת לשכור את שירותיו של המתלונן לצורך הקמת ערוץ youtube ובניית תכנית אינטרנטית. במסגרת זאת סוכם כי המתלונן יערוך עבור הנאשם ארבעה סרטונים שתמורתם ישלם לו הנאשם סך של 16,600 ₪. הנאשם לא שילם למתלונן את הסכומים שעליהם סוכם, ותחת זאת זייף מסמכים שונים במטרה להציג למתלונן מצגי שווא בדבר ביצוע העברות בנקאיות.

בתוך כך שלח הנאשם למתלונן ביום 12.6.18, הודעת דואר אלקטרוני שאליה צורפה אסמכתא כוזבת ומזויפת בדבר ביצוע העברה בנקאית בסך 4,000 ₪ לחשבון של המתלונן. בעקבות המצג הכוזב העביר המתלונן לנאשם סרטון אחד שערך.

כשלא ראה את התשלום בחשבונות, המתלונן התקשר לנאשם. הנאשם זייף טבלת אקסל הנחזית להיראות כמתעדת פעילות שבוצעה בחשבון הבנק שלו, וממנה עולה מצג שווא כאילו הנאשם העביר סך של 4,100 ₪ למתלונן. ביום 25.6.18 שלח הנאשם את הטבלה המזויפת למתלונן, ועל בסיס מצג השווא הזה העביר המתלונן לנאשם סרטון נוסף.

עובר ליום 3.7.18 זייף הנאשם את חתימת אשתו על המחאה המשוכה מחשבון הבנק שלה בסכום של 16,600 ₪. ביום 3.7.18 נפגש הנאשם עם המתלונן והנאשם מסר לו את המחאה המזויפת. על בסיס זה מסר המתלונן לנאשם סרטון שלישי. ביום 8.7.18 חזרה המחאה בהעדר כיסוי ובשל אי תקינות החתימה.

בהמשך זייף הנאשם מסמך הנחזה להיות העברה לחשבון הבנק של אשת המתלונן ושלח את המסמך המזויף למתלונן.

במספר הזדמנויות שונות, חזר והבטיח הנאשם למתלונן שישלם לו את התמורה עבור הסרטונים. במסגרת השיחות טען הנאשם בפניו כי ביצע העברות בנקאיות לחשבונו של המתלונן.

ביום 27.7.18 הפקיד הנאשם צ'ק על סך 16,700 ₪, שבבעלות הגב' מירב זילברמן לחשבון המתלונן, וביום 30.7.18 הצ'ק חזר בשל כך שהחתימה לא הייתה תקינה.

עובר ליום 31.7.18 זייף הנאשם אסמכתא נוספת של העברה בנקאית על סך 16,700 ₪, ושלח אותה למתלונן.

2. הצדדים הציגו הסכמה דיונית שלפיה כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש, אך הוסכם כי יוכן תסקיר שירות מבחן שיתייחס גם לסוגיית הארכת המאסר על תנאי.

3. בעניינו של הנאשם הוכנו שלושה תסקירי שירות מבחן, אשר תיארו את קורות חייו ועקבו אחר התהליך הטיפולי שבו הוא מצוי מאז שחרורו ממאסרו האחרון.

הנאשם כבן 56, נשוי, אב לשני ילדים בוגרים וסב לנכדה, עובד בחברת בנייה ומתמודד עם בעיות בריאות כרוניות ומורכבות. הוא בוגר 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות ותעודת מקצוע בתחום ניהול פרויקטים ובנייה ירוקה. הנאשם שירת שירות צבאי מלא בתפקיד קרבי. עם שחרורו מצה"ל החל לעבוד עם אביו בחברה לבנייה שהייתה בבעלות הוריו, ולאחר מות אביו, בנסיבות טראגיות שהותירו חותם נפשי אצל הנאשם, הוא לקח על עצמו את האחריות המרכזית לחברה, אך לא הצליח לעמוד בהתחייבויות הכספיות. החברה נסגרה והוא נותר עם חובות רבים, אשר לאורך הזמן הוא הצליח לסלקם.

לאורך השנים עבד הנאשם לסירוגין בענף הבנייה. לאחר שחרורו ממאסרו האחרון עבד כשכיר בפיצרייה, וכיום עובד בתפקיד משרדי כשכיר בחברת בנייה.

מעורבותו השולית של הנאשם החלה על רקע חובותיו הכספיים ואיומים שספג משפחתו מגובי החובות. התנהלותו העבריינית פגעה באשתו, אך היא המשיכה לתמוך בו, ולדבריו, כיום הוא מתמקד בחיזוק התא המשפחתי ובקיום אורח חיים נורמטיבי.

לנאשם מספר הרשעות קודמות בעבירות מרמה, שבגינן נידון, בין היתר, לעונשי מאסר. הרשעתו האחרונה היא משנת 2017, והוא השתחרר ממאסרו האחרון בחודש פברואר 2020.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעורבותו בעבירות שעליהן נותן את הדין כעת, והביע בוושה וחרטה על מעשיו. הנאשם תיאר כי העבירות בוצעו על רקע פעילות פוליטית שבה נטל חלק, במסגרתה היה לו קשר למיזם של הקמת ערוץ youtube המזוהה עם תפיסתו הפוליטית. לדבריו, המוטיבציה שלו להשתתף במיזם הייתה ערכית ולא כלכלית גרידא והוטל עליו תפקיד של מימון הפרויקט. איש משותפיו למיזם, ואף לא המתלונן, לא היה מודע לרקע העברייני שלו. הנאשם שיתף כי היחס שקיבל משותפיו העצים אותו והוא חווה תחושת מסוגלות ושכרון כח, ומשעה שלא היו בידיו הכלים המתאימים לקיים את התחייבויותיו, הוא ביצע את העבירות. לדבריו, זייף מסמכים כדי להרוויח זמן, מתוך תקווה כי המימון שקיווה להשיג יגיע בסופו של יום, ופעל מתוך בוושה וחשש להיחשף בפני שותפיו כמי שנכשל, תחושות שהעמיקו את התנהלותו הבעייתית. הנאשם מבין שפעל מתוך צורך בתחושת שייכות ומכיר בקשייו להתנהל באופן אמיתי

וכנה במוקדים שונים בחייו, קושי שעמו הוא מתמודד אף כיום.

על פי ממצאי שירות המבחן, הנאשם הוא אדם בעל דפוסים עברייניים מגובשים, שמבטא עייפות מאורח החיים השולי שקיים במשך שנים רבות, לצד רצון להשתקם. הוא פעל מתוך דפוסי ריצוי ומתוך תקווה להשיג לעצמו חווית ערך עצמי גבוה ולזכות להערכה מסביבתו, והסנקציות העונשיות שהוטלו עליו, לא הרתיעו אותו לאורך זמן.

עם זאת, במסגרת מאסרו האחרון התגייס הנאשם לטיפול שבו המשיך גם לאחר שחרורו ממאסרו, במסגרת הרשות לשיקום האסיר, ולבקשתו אף קיבל אישור מיוחד להמשיך בטיפול גם לאחר תום התכנית. נראה כי הנאשם מצליח לראשונה להתבונן בכנות ובביקורתיות על בחירותיו הבעייתיות, על נטייתו לטשטש ולהסתיר את מצבו האמיתי, והוא מוכן לערוך שינוי באורחות חייו.

שירות המבחן המליץ על שילובו של הנאשם בטיפול ייעודי ומעמיק גם במסגרת השירות, ושמיעת הטיעונים לעונש נדחתה מפעם לפעם כדי לעקוב אחר השתלבותו בטיפול. ביום 13.10.21 החל הנאשם השתתפותו בקבוצה לנאשמים בעלי דפוסי אישיות מרמתיים.

במסגרת שיחות שערך שירות המבחן עם הנאשם, הוא שב וביטא עייפות מאורח חייו השולי והדגיש רצונו לערוך שינוי. הוא נקט בצעדים אופרטיביים כדי להימנע ממצבי סיכון, לרבות מציאת עבודה כשכיר לצורך השגת יציבות כלכלית. הנאשם ביטא נכונות להמשיך בטיפול ולשאת בענישה בגין מעשיו.

העובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם במסגרת הרשות לשיקום האסיר תיארה כי הוא מוסיף להגיע בקביעות למפגשים, ניכר כי הוא מפיק תועלת רבה מהשיחות הטיפוליות והוא נחוש לבצע שינוי באורחות חייו.

הנאשם מתמיד גם בטיפול במסגרת שירות המבחן, הוא קשוב לתכנים ועורך מאמצים לשתף פעולה כנדרש, אף אם בתחילת הדרך התקשה במעט לחשוף מחייו האישיים. הוא מודע לדפוסיו המרמתיים, וגם שירות המבחן התרשם כי הנאשם מונע מתוך מוטיבציה פנימית לערוך שינוי בחייו.

שירות המבחן העריך כי ענישה בדרך של מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות, תפגע בפרנסתו של הנאשם ותגדע את ההליך השיקומי שבעיצומו הוא מצוי, ואשר התמדה בו תסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירות.

לפיכך הומלץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה ולגזור עליו 250 שעות שירות לתועלת הציבור.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם - חמישה-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בתיק קודם, רובו במצטבר לעונש שייגזר ומקצתו בחופף לו, וכן ביקשה לגזור על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את תכנון המעשים, השיטתיות שבה בוצעו, החזרה עליהם שוב ושוב והנזק שנגרם למתלונן, אשר לא תוקן עד היום. עוד הדגישה המאשימה את עברו המכביד של הנאשם, שהוא תולדה של דפוסי אישיות מרמתיים ואת כישלון ההרתעה של ענישה קודמת. המאשימה תמכה עמדתה העונשית בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן וביקש להאריך את עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד לחובת הנאשם. בטיעוניו הודגשו חלופי הזמן וההליך השיקומי הממושך שעבר הנאשם מאז שחרורו ממאסרו האחרון ואשר הוא מתמיד בו עד היום. עוד הודגשו גילו של הנאשם, מצבו הרפואי וקבלת האחריות על המעשים בשלב מוקדם של ההליך. ב"כ הנאשם תיאר את הנסיבות האישיות והמשפחתיות שהשפיעו על התפתחותו של הנאשם ודבריו אותו למעורבות פלילית, ומנגד את הירתמותו להליך שיקומי במסגרת הרשות לשיקום האסיר, הצלחתו לתפקד במישור המשפחתי והתעסוקתי לאורך זמן על רקע בושה של הנאשם ממעשיו וחרטתו הכנה עליהם. ב"כ הנאשם ביקש כי במקרה זה יינתן מעמד בכורה לשיקולי השיקום, ותמך אף הוא עמדתו העונשית בפסיקה.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר כי אינו מבקש לתרץ את מעשיו, כי הוא מתבייש בהם, ותיאר בדמעות את הירתמותו להליך הטיפול אשר לראשונה בחייו הוא מצליח להתמיד בו.

7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הודיע ב"כ הנאשם כי עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד לחובתו של הנאשם אינו בר הפעלה, והמאשימה הסכימה לטענה זו.

מתחם העונש ההולם

8. עבירות המרמה והשימוש במסמך מזויף שביצע הנאשם נועדו להגן על רצונו החופשי של אדם והאפשרות לקבל החלטות על בסיס מידע אמיתי. עוד נועדו עבירות המרמה להגן על זכות הקניין.

במסגרת מצגי השווא שהציג הנאשם, הוא זייף מסמכים הנחזים להיות מסמכים בנקאיים ובכך פגע גם במעמדם של מסמכים אלה וגם במהימנותן של המחאות כהילך חוקי שניתן לסמוך עליו במהלך חיי מסחר שגורתיים.

9. הגם שלנאשם היו שותפים עסקיים, הוא יזם את העבירות וביצע אותן בעצמו והן דרשו תכנון מראש. מדובר בעבירות שבוצעו בצורה שיטתית ובמעשים שחזרו על עצמם שוב ושוב, כאשר הנאשם התמיד במצגי השווא, שכלל ופיתח אותם לאורך פרק זמן של כחודשיים ימים.

10. היקף המרמה שתכנן הנאשם הוא משמעותי - כ- 16,600 ₪, ובסופו של יום הנאשם הצליח לקבל במרמה שירות בשווי 12,450 ₪, סכום משמעותי, אשר לא הוחזר למתלונן עד היום.

11. גם אם המטרה שלשמה התקשר הנאשם עם המתלונן הייתה מטרה פוליטית, שנבעה מתוך רצון להגשים ערכים, בסופו של יום מדובר בהתקשרות עסקית שבמסגרתה ביקש הנאשם לקבל במרמה את שירותיו של המתלונן מבלי לשלם עליהם, ועל כן יש להתייחס גם למניע הכספי.

12. עיון בפסיקה מלמד, כי על נאשמים שביצעו עבירות של קבלת דבר במרמה, בנסיבות דומות, נגזרו עונשים שכללו

רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 8443/15 חגולי נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.12.15); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.4.18); רע"פ 8778/18 **שאוּש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.12.18); רע"פ 2163/19 **מרכוס נ' פרקליטות המדינה מחלקה פלילית** (פורסם בנבו 3.4.19); עפ"ג (חיפה) 55191-01-19 **עוסמאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.2.19); ע"פ (מחוזי מרכז) 28122-10-14 **אלחנן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 17.2.15); ע"פ (מחוזי מרכז) 6785-04-10 **קצירי נ' מדינת ישראל** (2.6.10).

13. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.

בעבירות מרמה מן הסוג שביצע הנאשם, אשר בוצעו מתוך רצון להפיק רווח כספי, ישנה חשיבות גם להטלת עונש כספיים, על מנת להבהיר כי ביצוע העבירות אינו כדאי גם מהיבט הכלכלי. עם זאת, בקביעת גובה הקנס אשקול גם את מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שמשתקף מתוך תסקירי שירות המבחן וטיעוני ההגנה.

העונש המתאים לנאשם

14. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך ואת קבלת האחריות המלאה והחרטה שהביע על מעשיו, אשר שירות המבחן התרשם מכנותה. בהקשר זה יש לציין כי הגם שלנאשם היו שותפים בקשר העסקי שנרקם עם המתלונן, הוא לא ניסה לחלוק עמם באשמה והבהיר כי הם לא היו מודעים למעשיו. קבלת האחריות מבטאת הכרה בפסול שבמעשים והיא מצמצמת את הסיכון להישנותם.

15. בעברו של הנאשם, שהוא כבן 56, תשע הרשעות קודמות, רובן המכריע בעבירות מרמה והונאה, האחרונה שבהן משנת 2017 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2014, ובמסגרתה נגזרו עליו, בין היתר, עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל ושישה חודשי מאסר על תנאי, אשר אין חולק כעת שאינם בני הפעלה במקרה דנן. עם זאת, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות בתיק הנוכחי בתוך תקופת עיכוב ביצוע העונש שנגזר עליו בתיק הקודם, כאשר יש להניח כי לא היה ער לדקויות המשפטיות המונעות כעת את הפעלת המאסר המותנה שנגזר עליו זמן קצר קודם לכן. דבר קיומו של המאסר המותנה לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות.

16. הרשעותיו הקודמות של הנאשם, כמו גם ממצאי האבחון שערך שירות המבחן מלמדים, כי לנאשם דפוסים עברייניים מושרשים, וכי עונשים שהוטלו עליו בהליכים קודמים, לא הרתיעו אותו מחזרה על מעשי מרמה.

17. עם זאת, לא ניתן להתעלם מחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות ועד היום- העבירות בוצעו בשנת 2018, כתב האישום הוגש בשנת 2020, וגזר הדין ניתן כעבור שנתיים. במקרה דנן, חלופי הזמן אינו עניין של מה בכך. בתקופה שחלפה הנאשם ריצה עונש מאסר משמעותי, אך יחד עם זאת הוא השכיל להשתלב בטיפול לקראת תום תקופת מאסרו ומאז גמא כברת דרך טיפולית משמעותית, הן בטיפול שבו השתתף מטעם הרשות לשיקום האסיר, הן במסגרת

שירות המבחן. גורמי המקצוע המטפלים בנאשם גם במסגרת הרשות לשיקום האסיר וגם בשירות המבחן הביעו התרשמותם כי הירתמותו של הנאשם לטיפול מונעת מתוך מוטיבציה פנימית ורצון כן לערוך שינוי בחייו, כי הוא מצליח לרכוש, מתוך הטיפול, כלים להתמודדות מיטיבה שאותם הוא כבר מיישם בחיי היום יום.

הנאשם מתמיד בטיפול מזה כשנתיים ימים, ולא נפתחו לו תיקים חדשים.

מתוך דברים אלה ניתן לקבוע כי ישנו סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, ולפיכך יש לתת בעניינו משקל בכורה לשיקולי השיקום ולחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מטעם זה.

18. במקרה דנן שיקולי השיקום מחייבים לאפשר לנאשם להמשיך ולעבוד. העבודה כשכיר, במשכורת קבועה ובטוחה, מקנה לנאשם יציבות וביטחון כלכלי, שהם נדבך משמעותי בשיקומו. אם ייגזר על הנאשם עונש מאסר, ואפילו בעבודות שירות מובן כי הוא לא יוכל להמשיך ולעבוד. על דרך קל וחומר מובן כי עונש מאסר בפועל שלו עותרת המאשימה, לא יאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקומי, הן בשל קטיעת רצף התעסוקה שלו, הן בשל חוסר אפשרות לגזור על הנאשם צו מבחן לצד מאסר בפועל.

19. לנוכח האמור לעיל מצאתי לקבל את עיקרי המלצתו של שירות המבחן ביחס לאופי רכיבי הענישה שייגזרו, גם אם לא ביחס להיקפם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.

ב. 400 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתכנית שהציג שירות המבחן, אשר יבוצעו בתוך 18 חודשים מהיום.

ג. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור, או ינסה לעבור עבירה לפי סעיף 415 או 418 או 420 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה 1 בכתב האישום המתוקן, בסך ₪ 14,000 שישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים על סך ₪ 2,800 כל אחד. התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.6.22 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב.

ה. קנס בסך ₪ 1,000 או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.22.

20. הוסברו לנאשם חובתו לשתף פעולה בקיום הצווים והאפשרויות העומדות לפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

21. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

22. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים, על פי החוק.

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ב, 05 אפריל 2022, בנוכחות הצדדים.